

EPISTOLA NVNCVPATORIA,
quam futilibus, ingenia abducere modis
omnibus conantur. Quod quàm absurdè, si
placet, disquiramus. In primis nisi rerum na-
turæ cognitio, vim maximā cum ad alia, tū
ad alēdā & cōfirmādā religionē haberet,
si inutilis (vt nugātur) aut cōmentitia esset,
diuinus Plato Deū in rerū natura haud ob-
scure cognosci nūquam (opinor) scripsisset.
Quid inquā Plato? imò verò Paulus verè sy-
dus apostolicum, inuisibilia Dei, à creatura
mundi per ea quæ facta sunt intellecta con-
spici. Addam quòd præter utilitates quas
Philosophiæ pars ea ingentes ad vitā affert,
etiā cogitationes nostras in vnus Dei rerū
naturæ authoris admirationē per opportunē
conuertit, mētēque inexplebili iucundi-
tate afficit: & (vt scite à Platone est scriptū)
oculos barbarico cœno pollutos emaculat,
ac deterso squallore ad præstātissima quæq;
erigit. Tuenda itaq; sunt nobis huiuscemo-
di studia, passimq; cōmēdāda: & quoad ei⁹
neri potest, exornanda: approbatis vbiq; re-
rum naturæ causis: quas (vt habet poeta) qui
potuit cognoscere, fœlix. Quæ ideo hic à
me scribuntur, vir ornatissime, nō quòd Sus
Mineruā docere velim, quin potius ἵππεα
(vt est apud Platonem) εἰς πεδίον τε καλῶν.
Na a